

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomanta: **Filip PŘÍHODA**

Téma a rozsah práce: „**Vývoj kriminalistiky**“. 79 stran

Datum odevzdání práce: 29. 3. 2013

Diplomová práce má velmi nízkou úroveň.

Zvolená metoda zpracování je vadná. Z povahy tématu a požadavků kladených na diplomové práce vyplývá, že diplomant by měl historický vývoj vědního oboru nejen popsat, nýbrž též analyzovat, kriticky zhodnotit a snažit se vystihnout jeho tendence a zákonitosti. To vše bohužel v práci postrádám. Autor pouze povrchně popisuje faktografii, aniž by podával její interpretaci. Vývoj kriminalistiky v autorově podání je bezproblémový, disciplína „kráčí od úspěchu k úspěchu“, což samozřejmě neodpovídá skutečnosti. O sporných problémech, „bílých místech“ nebo dokonce o omylech a zneužití kriminalistiky se nedozvíme nic. Protože jde pouze o stručný přehled stylu „letem světem“, výklad mnohdy ulpívá na banalitách. Popis historických událostí je zcela laický, schází přesné datování, je porušována chronologie.

Autor se snaží podat nástin historického vývoje kriminalistiky jako vědní disciplíny, což je zajisté nosné téma. Chybou však je, že diplomant nerespektuje takto vymezený a ohraničený předmět svého zájmu a ve značné části práce (zejména v části 3: „Počátky kriminalistiky“) pojednává nikoliv o vývoji kriminalistiky (ta totiž v tomto historickém období de facto vůbec neexistovala), nýbrž spíše o způsobech potírání kriminality a o vývoji trestní justice.

Z textu je patrné, že diplomant vycházel toliko ze zprostředkovaných pramenů, navíc některé literární zdroje mají populární ráz, jsou určeny spíše k pobavení čtenářů než k seriózní badatelské práci. Takovou povahu má např. knížka W. Wehnera Šach zločinu. Je samozřejmé, že i publikace tohoto typu mají svou cenu a mohou být i v odborné studii použity jako literární pramen, avšak toliko s kritickým nadhledem a při vědomí jejich omezené pravdivostní hodnoty.

Tam, kde diplomant informuje o literárních dílech starších autorů, přebírá tuto informaci pouze „z druhé ruky“, neprokazuje, že by pracoval s autentickými prameny. Lze zajisté uznat, že dostupnost starší kriminalistické literatury je obtížná, avšak nikoliv nemožná. V Národní knihovně ČR lze např. nalézt značnou část české předválečné literatury, někdy i zahraniční prameny.

Katastrofická je jazyková úroveň diplomové práce. V textu jsou desítky hrubých pravopisných chyb, zejména v koncovkách přičestí minulého v množném čísle. Jejich výčet v tomto posudku by byl velmi obsáhlý, toliko na ukázkou lze uvést: „počátky se začali“, „poznatky se získávali“ (str. 13), „národy se vyznačovali“ (str. 20), „otisky sloužili“ (str. 21), „zákony dělili“, „kmeny obsadili“ (str. 22), „seskupení vznikaly“ (str. 23), „základy se jevili“ (str. 24), „osoby propadli“ (str. 24), „soudy spadali“ (str. 25), „zprávy se dochovali“ (str. 26), „metody se objevovali“, „díla vycházeli“ (str. 27), „organizace existovali“ (str. 29), „převraty

stmelovali“ (str. 30), „díla následovali“ (str. 51), „přílohy značili“ (str. 52), „seriály popularizovali“ (str. 54), „karty se registrovali“ (str. 57) a mnoho dalších.

Také další gramatické chyby jsou velice pestré: „mylník“, „stěžení metoda“ (str. 8); „egyptané“, „středozevní moře“ (str. 20), „spojené státy“ (str. 33), „pachatel vidouce“ (str. 69)... Četná pochybení se vyskytují ve větě stavbě (anakoluty, kontaminace), některé formulace jsou zmatené až nesrozumitelné (např. věta „Boj proti kriminalitě a její prevenci...“ - str. 23, 11. ř. shora; „Díky nejstarší právnické fakultě bylo...“ – str. 27, 5. ř. sh.).

Domnívám se, že množství jazykových chyb, obsažených v této práci, přesáhlo jakékoli snesitelné meze; nedokážu si představit, že by absolvent po ukončení studia mohl s písemnostmi takovéto kvality reprezentovat před zraky veřejnosti vážnost právnického stavu. Je snad možno připustit, že např. časová tíseň může vést k přehlédnutí chyb při tvorbě textu, nicméně je třeba trvat na požadavku, aby nejpozději před odevzdáním byl text podroben autorské korektuře. Diplomová práce je trvale archivována a je přístupná veřejné kontrole a je nutno dbát na to, aby její formální vady neohrožovaly pověst fakulty a univerzity.

Renomé diplomanta by mohlo být poškozeno také některými omyly ve všeobecně kulturním rozhledu (např. záměna rolí biblických postav Kaina a Ábela – str. 17).

Domnívám se, že jediným východiskem v dané situaci je důkladné přepracování celého textu a poté předložení nové diplomové práce.

Práci předběžně klasifikuji stupněm neprospěl.

V Plzni dne 28. dubna 2013.

prof. JUDr. Jan Musil, CSc.